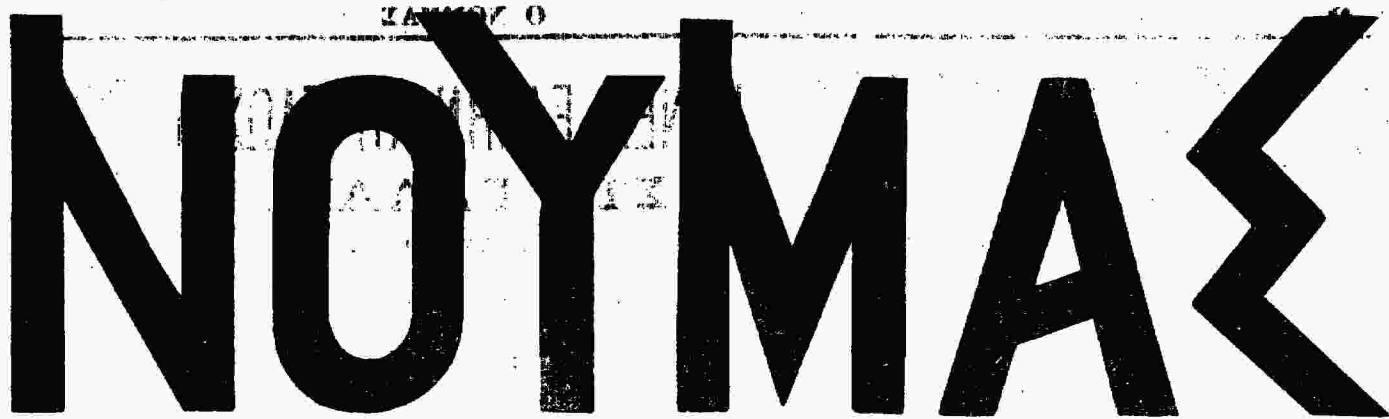

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Α.Γ.ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 4 τοῦ Ἀπριλίου 1904

ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδός Οικονόμου αριθ. 4 | ΑΡΙΘ. 90

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΝΟΥΜΑ

X

TO ΔΕΝΤΡΟ

Σπέντσες

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

Ο ΤΡΑΒΙΛΙΑΤΑΣ

Καὶ τί πειράζει, ἤθελα νὰ ξέρω, τοῦ Ντε-

Μέσα στους Κορβούς, ο Θεοτόκης έφερε τὸ Μοντεκάρλο πού ἴσως θὰ καταστήσει τὸν τόπο ἐκεῖ ὡς εἶδος κοσμοπολιτικῆ καταγωγῆς. Καὶ τὸ ξέρεῖ ἀπὸ τὸ Θεοτόκης. Γιατὶ τὸ ἔκανε; Γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου; Ὁχι. Τὸ ἔκανε γιατί ἄλλιῶς δὲ μπορούσε νὰ γίνῃ βουλευτής. Λοιπὸν γιὰ τὸ πάπλωμα. Γιὰ τὸ πάπλωμα κι' ὁ Ντεληγιάνης τὴν κωλυσιεργία. Διαφορὰ δὲν ὑπάρχει.

Καὶ τώρα ἂς ποῦμε δυὸ λόγια γιὰ τοὺς πα-
μένους, μεταθεμένους κ.τ.λ. ὑπαλλήλους. Δὲν
καταλαβαίνω ἓνα πρᾶμα. Πῶς τὸ σηκώνουνε
νὰ τοὺς ἀδικεῖ ἓνας σαχλο-Στάης ἡ Θεοτόκης
ἡ θπιοσ ἄλλος; Νόμος ἡ θχι, δὲν ἔχει δικαίω-
μα κανεῖς ὑπουργὸς νὰν τοὺς πάψει δίχως λόγο,
μῆτε νὰν τοὺς μεταθέσει χωρὶς τὴ θέλησή τους.
Πουθενὰ δὲ γίνεται, ἐξὸν στὴν Ἰσπανία, ὅπου
ὕπάρχει ἀναρχία ὅπως στὴν Ἑλλάδα. Πῶς ὡς
τώρα δὲν εἶχε κανεῖς τοὺς τὸ θάρρος νὰ πάρει
ἓνα ρόπαλο, καὶ κρατῶντας τὸ πίσω του νὰ
πάει στὸν ὑπουργὸ καὶ νὰν τὸν ἀρωτήσῃ «Δέ
μοῦ λές, μεγάλε πατριώτη Στάη, γιατί μὲ
πάβεις;» «Ἐτσι θέλω,» θὰ πεῖ ὁ θρασυδείλος
Στάης. «Ἄν ἔτσι θέλεις, ἔτσι θέλω κι' ἐγώ,»
νὰ πεῖ ὁ ὑπάλληλος, καὶ κατεβάζοντας τὸ ρό-
παλο νὰν τοῦ κάνει τὴν κολοκύθα του ὡς εἶδος
κολοκυθόπητα. Θὰ εἶναι λιγώτερο ἀπ' ὅ,τι ἔκα-
νε ὁ Στάης. Γιατί τὸ νὰ παίρνεις τὴ δουλιὰ
ἀνθρώπου ἄδικα, εἶναι δολοφονία. Μιὰ δυὸ φο-
ρὲς νὰ γίνῃ ἀφτὸ ποῦ λέω, διορθώθηκε τὸ Ρω-
μέικο γιατί οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουν ἀδυναμία γιὰ τὸ
παγύδεμά τους.

Κ. ΤΕΦΑΡΙΚΗΣ

ΑΠ' ΤΑ ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ

ΜΑΚΡΙΑ

Ἐκεῖ στὰ ὠραῖα ~~ἡ~~ ποταμάκια, στὶς κρύες βρυσοῦ-
λες, στὰ δροσερά λειβάδια, στοὺς καταπράσινους κά-
μπους, στὰ ὄμορφα λαγκάδια, ποῦ μὲ τὸν πατέρα
μον πέρανοῦσα, σὰν τὸν καλοῦσε στὰ χωριά ἡ περσεσία.
Ἐκεῖ στὰ παραδείσια κάλλη τῆς ἐρμιᾶς, Σένα, μονάχα
Σένα συλλογώμουν καὶ σ' ἔπλαθα ὁμορφώτερο! Καὶ